

muned, mis ta enne weel mitte kuulda saanud! Ta läks pea jälle preestrite jure ja kulas, kas jubba täis Pühha Kirvi ta käes olleks. Agga näh immet ja rõnu! naad wastasid, et temmal polle muud, kui mõnued peatükid ja wähhä täie Piibli wastu. Müüd ta pallus, et kõik Pühha Kirja ramatud saaksid ümberpandud.

Ta wõis sedda palluda, sest temmal olli jõud taõsuda. Sest, armas luggija! sa pead teadma, et sel ajal ramatu trükkimine weel olli teadmata asst; inuimesse kässt piddi kõik sullega kirjutama ja selle peale läks palju waewa. Kirjutatud Piibli ramat tulli maksma meie rahha järrel 1000 kummi 2000 rubla hõbbedat. Kirjutaja piddi lüua jures istuma kaks ehk kolm aastat hommikust õhtuni. Agga siin olli weel suurem töö: kirjutamine ja weel teisest kelest teise ümberpanemine. Agga kaupmees ei holinud rahha kulust; ta olli tunda saanud, et Piibli ramatuga sai kallimat warra. Töö sai tehtud, waew nähud, hind maksetud — Piibli ramat sai walmis! kaupmees olli rõnu. Ta olli teinud nagu tähhendamisse sõnnas müüd isse lugaeda sai: (Matt. ewang. 13, 45 — 46.) ta olli ostnud kalli perli. Ta lugges müüd böd ja päwa ja sai ikka suuremat walgust; agga midda enam lugges,

sedda suuremaks sai nälga ja jännu ta süddames. Selgemalt tundis ta pääw päwalt, et teine asst olli se, mis ta enne kuulnud, teine se, mis Jummal sõnna õppetas. Ta seisist otskui kahhe wahhel, ei teadnud mis teha. Jummal isse piddi tedda ue tele jubhatama. Üks kaupmehhe sõbr, rikkas ja suur isand sessammas linnas, kes nagu rikkas mees ewangeliimist tühja nõudis ja lihha peale külwas pattuses ellus, heitis äkklisse surmaga hinge. Silmapilkmissel kutsuti tedda Jummal ette. Se läks wägga kaupmehhe läbbi süddame. „Kui Jummal tänna sind ärra nõuab, mis siis? kuida tahhad seista temma pühha silma ees?“ Need küsimissed ei annud temmale enam rahhu ja kindel nõu olli kohhe petud: ma tahhan ümberpöörda ja Jõsa jure taggast minna; tahhan maailma ja temma tühja rõnu mahha jätta; tahhan omma hinge õnnistust otsida ja teisi ka Jõsanda jure jubhatada! — Agga mitte omma wäest ei tahtnud ta sedda ega olleks wõinud lorda sata. Ta pallus süddamest ja Jummal andis jõudu hea nõuule.

Peter müüs kõik omma warra ärra ja andis waestele. Piibli ramatu üks piddas ommale. Selle wõttis kätte ja läks linnast wälja külladesse. Seal lugges rahwale ja selletas Jum-